Книга пророка Даниїла 8

Баран і козел у видінні 1-14; архангел Гавриїл пояснює видіння 15-27

1 «Третього року царювання царя Валтасара з'явилось мені, Даниїлові, видіння після того, що з'явилось було мені раніше.

2 Бачив я у видінні, - а був я, коли його бачив, в Сузах-замку, що в Елам-країні, - бачив я у видінні, ніби був я коло ріки Улаю.

3 Підвів я очі й дивлюся, аж ось стоїть один баран над рікою; в нього два роги, високі роги, але один вищий від другого, і вищий виріс навпісля.

4 І бачив я, як той баран бив рогами на захід і на північ і на південь, і ніякий звір не міг устоятися проти нього, й ніхто не міг визволитися з його лабет; він робив, що хотів, і став великим.

5 Отже, коли я уважно придивлявся, аж ось від заходу козел надходить зверху по всій землі, не доторкаючися землі, і в того козла видко було ріг між очима.

6 Він підійшов до барана, який мав два роги й якого я бачив, як він стояв над рікою, - і кинувся на нього шаленою силою.

7 Я бачив, як він, наблизившись до барана, розлютився на нього й вдарив його, і зламав у нього обидва роги, і не мав баран сили встоятися проти нього; повалив він його на землю й розтоптав його, і не було нікого, хто б міг визволити барана з його лабет.

8 Козел став дуже великим, і коли він став сильним, зламався великий ріг, а замість нього виросли чотири інші, звернені за чотирма вітрами неба.

9 Від одного з них виріс другий, маленький ріг, що став незмірно великим, на південь, на схід і на славний край.

10 І піднявся аж до небесного воїнства й скинув на землю частину воїнства й зір, і розтоптав їх.

11 Він піднявся аж до начальника воїнства й забрав у нього повсякчасну жертву й перевернув місце його святині,

12 тож на повсякчасну жертву був покладений гріх, і правду кинуто на землю; він учинив так, і йому пощастило.

13 І я почув, як один святий говорив, а другий святий сказав тому, який говорив: Докіль триватиме видіння про скасовану повсякчасну жертву, про гріх руїнницький, поставлений там, і святиню та потоптане небесне воїнство?

14 А той йому: Аж до двох тисяч трьох сот вечорів та ранків; тоді святиня ввійде в свої права.

15 І сталось, коли я, Даниїл, дивився на те видіння й намагався його збагнути, аж ось передо

мною став хтось, хто мав вигляд мужа.
16 І я почув від середини Улая людський голос, що скричав, промовлявши: Гавриїле, витлумач йому видіння.
17 І він приступив до того місця, де я стояв; та як прийшов він, то я злякався й упав ниць, а він промовив до мене: Зрозумій, чоловічий сину, що видіння - для часу кінця.
18 Як же він говорив до мене, лежав я непритомний обличчям до землі, але він доторкнувся до мене й поставив мене на рівні ноги,
19 і мовив: Ось я показую тобі, що буде наприкінці гніву, бо видіння стосується до часу, призначеного для кінця.
20 Баран, що ти бачив, з двома рогами, це царі мідянський та перський.
21 А козел кудлатий - це цар грецький, великий же ріг, що межи очима в нього, це цар перший.
22 А що він зламався й що замість нього виросли чотири інші, - це означає, що четверо царств повстане з його народу, але вони не матимуть такої сили, яку він мав.
23 А наприкінці їхнього царства, коли грішники довершать міру, настане цар зухвалий, хитрий.
24 Сила його буде велика, і він накоїть спустошень дивовижних; і що робитиме, йому поведеться, - він вигубить потужних і народ святих.
25 На святих він розум свій спрямує, і підступ у його руці буде здійснюватись; він загордіє своїм серцем і зненацька вигубить багато людей. Він устане проти Князя над князями, але й зламаний буде - не рукою людською.
26 Видіння ж про вечір та про ранок, як було сказано, - воно правдиве. І ти сховай оте видіння, бо воно належить до часів далеких.
27 І я, Даниїл, був виснажений і лежав недужий кілька день; потім же я встав і клопотався царськими справами. Я був здивований видінням і не розумів його.»